

2014-12-03 00:01 CET

Öppet brev: Nej, att avstå från rättigheter är inte solidaritet, Hanne Kjöllert!

Idag är det den internationella funktionshinderdagen! 150 länder har nu ratificerat konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar. Konventionen är alltför dåligt känd i samhället och det råder brist på kunskap om hur den bör tolkas. FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska läsas i jämförelse med andra medborgare – inte andra personer med funktionsnedsättning.

Livskvalitet, självbestämmande och skydd mot diskriminering för personer med funktionsnedsättning är ingen privat angelägenhet bland de närmast berörda. Det handlar istället om vilket värde vi sätter på människosynen i samhället. Allt oftare måste vi försvara vår rätt till delaktighet, integritet och livskvalitet från att offras till förmån för ekonomiska intressen. Det är därför med sorg vi läser det [raljanta inspelet på DN:s ledarsida](#) om ledsagning.

Det angreppssätt som Kjöllert valt kan spä på fördomar och väcker frågan om vilket ansvar en så stark opinionsbildare som DN har att främja kunskap i komplexa frågor som lyfts fram i en ledare. Röster som, i likhet med Hanne Kjöllert, anser att vänner ska täcka upp för insatser som egentligen ska tillhandahållas av samhället möter vi tyvärr alltför ofta. Det är helt ointressant om individen kan täcka upp för sina behov på andra sätt. Mina grundläggande rättigheter kan inte vara beroende av andra människors välvilja eller särlösningar.

Våra medlemmar drabbas också hårt i sin vardag av resonemang som förefaller vara recenserade fikarumssamtal snarare än väl underbyggda med fakta. Konsekvenserna inom LSS har efter en kraftigt överdriven fuskdebatt inneburit att medlemmarna vittnar om hur de får underkasta sig integritetskränkande utredningsmetoder som att t.ex. visa för den statliga

kontrollanten hur lång tid det tar för individen att duscha. Det är då, när regler och lagar inte räcker till, som vi behöver gå till oss själva och reflektera över vår egen människosyn.

DHR och SRF vill inte att vi närmar oss ett samhälle där vi ur ett lekmanperspektiv ifrågasätter varandras behov och rättigheter, åberopar välgörenhet som ett alternativ till insatser som är samhällets ansvar eller dikterar gränser för andra människors frihet, delaktighet och livskvalitet. Även de små behoven är viktiga. Ett litet behov, som någon timmes ledsagning, kan för individen vara helt avgörande för hur individen ser på sin livskvalitet. Att avstå från sina rättigheter är inte solidaritet utan något man i så fall gör av fri vilja.

Som förbund har DHR och SRF över 100 års erfarenhet av funktionshinderpolitiskt arbete. Vi anser att våra krav på delaktighet i samhället är rimliga och är framåtsträvande för hela samhället. Det vi behöver göra är att reflektera över människosynen och med positiv anda jobba för att förverkliga rättigheter som möjliggör god livskvalitet och ett liv skyddat mot diskriminering – även om det nu inte råkar vara en själv som är berörd. Detta är vad vi kallar solidaritet.

Rasmus Isaksson
Förbundsordförande
DHR – Förbundet för ett samhället utan rörelsehinder

Neven Milivojevic
Verksamhetsledare, Synskadades Riksförbund

Presskontakt:

Fredrik Granath 08-685 80 31

DHR, Delaktighet Handlingskraft Rörelsefrihet

Förbundet för ett samhälle utan rörelsehinder

Kontaktpersoner

Fredrik Canerstam

Presskontakt

Pressekreterare

Utåtriktad kommunikation och organisationsfrågor

fredrik@dhr.se

070-306 80 37

08-685 80 37